

15. desember 2015

Kjære venn av UPLIFT !

Flyktningestrøm og innvandring.
Klimaendring og toppmøte i Paris.
Jasmin-revolusjon og fredsprisutdeling.
En høst full av lange linjer og dype spor.

For den som har erfaring og empati til å oversette det saklige prosaspråket i årets Nobel-seremoni til hjertets stemme, slik også sangen til Emel Mathlouthi gjorde, ble utdelingen av fredsprisen til den tunisiske *Dialog-kvartetten* en bevegende opplevelse.

Emel Mathlouthi synger Kelmti Horra (My word is free)

Og nok en gang dukker assosiasjoner opp. TUNIS, inntil 2011 en lite påaktet nasjon i en stor arabisk verden, og UPLIFT, en ukjent organisasjon i en liten afrikansk nasjon. De har det til felles at de ved sitt *eksempel* har vist at man med prisverdige mål, brobyggende metode og egne krefter kan *mobilisere det sivile samfunn* til å løfte seg til et høyere nivå av verdighet. Det er ikke bare omfanget, men også fenomenet (når det gis næring), som har betydning.

Begge disse eksempler står i grell kontrast til det forestående nasjonale valg i Uganda, som er beskrevet av en kjent ugandisk journalist i en artikkel oversatt i siste nummer av Bistandsaktuellet [stadig gratis å abonnere på]. Han beskriver en valgprosess som nå domineres av 'kjøp' av stemmer –

i form av løfte om penger eller naturalia – en 'omvendt' politisk korrupsjon der bestikkelse av *velgerne* er satt i system.

En fylkesordfører og et parlamentsmedlem – den første med varme ord om UPLIFT, den annen om sin politikk. [fra UPLIFT graduation ceremony, 15. Jan. 2015]

Når en håndfull norrøne venner av UPLIFT om noen uker igjen vender nesene sørover, vil vi – som for fire år siden – kunne lese kontrasten ved selvsyn. Valgplakatene står ikke oppsatt én og én, men ødslet/klistret som tapeter på murer og plankegjerdet, mens trommene lokker til demagogisk valgmøte i bydelen. Til forskjell fra feiring av nyvunnet kunnskap, som videreføres i enkel, men fri og åpen rådslagning under mangotreet, i grasrot-grupper (CBOs) dannet av UPLIFTs *learners*.

'Learning to apply knowledge and skills in social action.' [Malaria-behandling. Sketsj, UPLIFT graduation 2014]

Forleden mottok jeg hilsen fra en Venn av UPLIFT som takket for VUP-*'visitt'*kortene. Jeg tillater meg å sakse fra brevet:

'Syns det er hyggelig å gi en liten skjerv til UPLIFT fordi jeg vet at det som går til administrasjon er

minimalt og resultatene av opplæringen er forbløffende. Det er mange som ber om penger, så man blir nødt til å plukke ut noen formål. Så får jeg heller forsøke å være trofast mot dem jeg har valgt.

Med tanke på strømmen vi har av nye mennesker til dette landet og hva mange av flyktingene har opplevd og føler seg nødt til å forlate, blir jeg lett provosert når mange påstår at vi ikke har 'råd'. Ikke det at jeg mener vi skal åpne opp for det jeg kaller lykkejegere, men vi har 'råd' til å ta imot de som rømmer fra krig. Det burde være svært så tydelig når vi ser den hektiske handlemåned vi nå er inne i.'

In the meantime, her på berget, går det altså mot norsk jul. I et selskap helgen før 10. desember ble jeg sittende i en gruppe der samtalen kom inn på bistandsarbeid og sosial utvikling og dialog som veier til fred. Konkrete eksempler fenger, og dermed ble det til at mange i gruppen lot seg suge inn i 'fortellingen om UPLIFT' – hvorpå de nye 'Venner av UPLIFT'-kortene ble tatt imot med oppriktig nysgjerrighet.

Julen ble ikke nevnt med et ord – selv ikke til grell kontrast. Og det behøver da julen heller ikke være. Norge uten 17. mai og julefeiring er utenkelig. Omtrent som Nebbi/Zombo Districts uten årlig UPLIFT Graduation Ceremony. Etter bare 15 år. Nå er neste feiring under full forberedelse!

Siste nytt fra UPLIFT i går: Ca. 1.370 har bestått eksamen, vitnesbyrd er til trykking.

Julehilsen fra Venner av UPLIFT v/ 5 av oss (Helge, Inger-Johanne, Michael, Victoria, Gunnar) – til dere andre 40!

